

969

1834. Προικοσύμφωνο. Καστανιά (Σάμος).

Μ. Βαρβούνης, «Σαμιακό προικοσύμφωνο του 1834», *Μυριόβιβλος* 12-13 (1987-1988), σ. 2-4.

970

1834. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Αθήνα.

Χαρίκλεια Δημακοπούλου, «Η ύδρευσις τῶν Ἀθηνῶν 1833-1835. Νεώτερα στοιχεῖα (Συμβολή εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν δημοσίων ἔργων)», στὸν τόμο *Ἀρχιτεκτονικὴ καὶ πολεοδομία ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα: ἡ περίπτωσις τῆς Ἀθήνας*, Ἀθήνα 1997, σ. 20-21.

971

1834. Διαθήκη. Σκόπελος.

Κ. Καλλιανός, «Συμβολή εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐνοριῶν τῆς νήσου Σκοπέλου», *Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιον* 52 (2007), σ. 247-248, αρ. 1.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

971α

ΑΘΗΝΩΝ

1834-1898. Ἐγγραφα τῆς οθωμανικῆς διαίτησις (σε αυθεντικὴ ἑλληνικὴ μετάφρασις) αναφερόμενα σε ζητήματα τῆς διοικητικῆς, δικαστικῆς καὶ οικονομικῆς οργάνωσις τῶν νησιῶν τῆς Ἰκαρίας, Καλύμνου, Λέρου καὶ Πάτμου. Ἐγγραφα τοπικῶν δημογεροντιῶν. Ἰκαρία, Κάλυμνος, Κωνσταντινούπολις, Λέρος, Πάτμος.

Ν. Φορόπουλος, «Τουρκικοὶ Ὁρισμοὶ σὲ ἔγγραφα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο Χαραλάμπου Γ. Παμφίλη», *Δωδεκανησιακὰ Χρονικὰ* 11 (1986), σ. 141-166, αρ. 1-9.

ΜΠΟΥΓΓΟΥΡΝΤΙ ΤΟΥ «ΜΟΥΧΑΣΙΛΗ» ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

1840, 5 Ἀπριλίου

«Ὁ Ἐνδοξότατος Μουχασίλης τῆς ρόδου Σακίρ Πέης.

Εἰς νῆσον Ἰκαρίαν.

Τὰ εἰς τὴν ρόδο ὑποκείμενα τέσσαρα νησιά ἐδιορίσθησαν εἰς τοὺς 1251: ὀθωμανικοῦ ἔτους μὲ φιομάνι τῆς ὑψηλῆς Πόρτας νὰ πληρώνουν ἐτήσιον φόρον μακτοῦ λεγόμενον Γρόσια ὀγδοήντα χιλιάδες καὶ διανομῆς γενομένης ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνη ἡ νῆσος Ἰκαρία εἰς ρόδον ἐτήσιον φόρον Γρόσια δεκαεπτά χιλιάδες εἰς δύο δόσεις. δηλαδὴ τὰ ἡμισυ τὸν αὐγουστον

μῆναν καὶ τὰ ἡμισυ τὸν μάρτιον, ὅθεν τοῦ ἐφετεινοῦ μαρτίου Γρόσια ἐννέα χιλιάδες καὶ πεντακόσια, τὰ ἐλάβαμεν ἀπὸ τοὺς ἐλθόντας προεστώτας, καὶ δι' ἄλλα τόσα ὅπου θέλουν πληρώσει τὸν αὐγουστον μᾶς ἔδωσαν ὁμολογίαν. καὶ ἐπειδὴ τῶν πτωχῶν αἱ ὑποθέσεις μὲ δύνω προεστοὺς θεωρούμεναι ἀκολουθοῦσαν ἐνίοτε ἀδικίαι, καὶ διὰ τὰ θεωρῆται τοῦ καθ' ἐνὸς ἢ ὑπόθεσις μὲ δικαιοσύνην, ἐξεδώθη βασιλικὸς προσκυνητὸς ὄρισμός, διαλαμβάνων ὅτι εἰς κάθε τόπον νὰ ἐκλέγονται μὲ τὴν θέλησιν τῶν πτωχῶν δώδεκα σύμβουλοι ἀπὸ τοὺς πλέον εὐσυνειδήτους καὶ τιμίους χριστιανοὺς ραγιάδες ἐντοπίους, καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς αὐτὰς ξένων δυνάμεων, οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ ὄρκωθοῦν νὰ κρίνουν μὲ δικαιοσύνην καὶ εὐθύτητα ἀφιλοπροσώπως κάθε ὑπόθεσιν, δηλαδή ἐμπορικὴν, κουραντίνας, δοσοληψίας, καὶ ἐκείνων τῶν ἐρχομένων, καὶ ἀποδημούντων ξένων. καὶ αὐτοὶ οἱ σύμβουλοι εἶναι εἰς χρέος νὰ στέλλωσιν ἐδῶ μὲ ἀναφορὰν τῶν τὴν σημειώσιν τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπωνυμίας τῶν, καθὼς καὶ κάθε ὑπόθεσιν ὅπου ἤθελαν θεωρήσουν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ νησιῦ τῶν νὰ τὴν εἰδοποιώσιν ἐδῶ μὲ ἀναφορὰν τῶν. ἐὰν εἰς τὸ μέρος τῶν νησιῶν τῶν ἤθελε φανῆ πλοῖον κλεπτικὸν εἶναι εἰς χρέος νὰ τὸ πιάνουν, καὶ νὰ τὸ στέλλουν ἐδῶ, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δὲν ἡμπωρέσουν νὰ τὸ πιάσουν, νὰ εἰδοποιώσιν ἐδῶ εἰς τὸ συμβούλιον μὲ ἀναφορὰν τῶν. ὅταν ἤθελεν ἀκολουθήσῃ μεγάλη ὑπόθεσις, καθὼς φόνος, κλοπὴ σημαντικὴ, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, νὰ φυλακῶνονται οἱ αἰτίοι, καὶ νὰ εἰδοποιεῖται ἐδῶ. Εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι ἀπηγορευμένοι οἱ τζερμεδέες καὶ οἱ θωροῦ, καὶ κατὰ τὴν ἀνακτορικὴν θέλησιν νὰ πληρώνουν τὸν φόρον τους. οἱ ἀπὸ μέρος τῶν διοικητῶν στελλόμενοι μουπασίριδες διὰ νὰ μὴν λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς τὴν πληρωμὴν ὅπου θελήσουν, καὶ ζημιώνονται οἱ πτωχοὶ ἀδίκως, εἶναι ἀνακτορικὴ ἐπιτάξις νὰ λαμβάνῃ ὁ τυχὸν μουπασίρης πρὸς ἐν Γρόσιον τὴν κάθε ἡμέραν, καὶ τὸν ναυλοῦ τοῦ καΐκου ὅπου τὸν ἔφερε, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τῆς αὐτοῦ ἀνακτορικῆς μεγαλειότητος τοῦ κραταιοτάτου Σουλτάν ἀπιοῦλ μινλίτ χάν, καὶ οὕτω οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ ραγιάδες θέλετε ζῆσαι εἰς τὸ ἐξῆς ἐν ἀνέσει καὶ ἡσυχίᾳ, ἐπικαλούμενοι τὸν ὑψιστον θεὸν ὑπερ τῆς ὑμεῖας καὶ ἀκλονήτου στερεώσεως τῆς αὐτοῦ ἀνακτορικῆς μεγαλειότητος ἀμήν.

Ἐπεσθῆ ἀπὸ τὸν σουρρᾶν τῆ 5 ἀπριλίου 1840»

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΦΕΡΜΑΝΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΚΥΡΙΩΣ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

1852, 16 Οκτωβρίου

«Ἡ Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βασιλικοῦ Ὑψηλοῦ Φερμανίου Μετάφρασις ...

Πληρεξούσιε Ἐκτελεστή,

Εὐκλεέστατε, καὶ ἔσοχε ὑπουργέ, Μουσούρη μέγα Βεζύρη μου, Ἄγρυπνε διευθυντὰ εἰς τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους δικαιοδοσίας του...

Εἰς ἅπαν τὸ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μου Αὐτοκρατορικὸν μου κράτος, κείμεναι Νομαρχίαι, Ἐπαρχίαι, καὶ ἐν αὐταῖς πόλεις κομοπόλεις, καὶ χωριά, ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῶν, πλεονέκτες τινὲς τοκογλύφοι, Ἐπειδὴ εἰς τοὺς χωρικοὺς Γεωργοὺς, καὶ εἰς διαφόρους πολίτας ἄλλους, οἷτινες ὑπόκεινται εἰς δανείων ἀνάγκην, μὲ ὑπερβολικοὺς τόκους δανίζουσιν αὐτούς, καὶ μερικοὶ αὐτῶν ἀντὶ γροσίων δίδουσιν αὐτοῖς τοῖς ἔχουσιν ἀνάγκην μὲ πολλαπλασίαν τιμῆς πραγματείας, ἐξ ἀνάγκης οἱ τοιοῦτοι, τὰς πραγματείας ταύτας, καθ' ὃν καιρὸν τὰς πωλήσωσιν ἄνθρωποι πάλι τῶν τοιούτων δανιστῶν ἀγοράζουσι, καὶ λαμβάνουσι τὰς

πραγματείας ταύτας· τινές προσέτι ἐκ τῶν δανίων των δὲν λαμβάνουσι τόκους, καὶ ἀντὶ τόκων μὲ συγκαταβατικὴν τιμὴν συμφωνοῦσι τὰ προϊόντα τοῦ δανιζομένου, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν καρπῶν των 100 Γροσίων καρπὸν ὅς τις χρήζει κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν λαμβάνουσι τὸν καρπὸν τοῦτον κατὰ τὴν συμφωνίαν των 60, Γρ. ἢ 70, ἢ σχεδὸν καὶ ὀλιγώτερον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατοίκου, προσθέτοντες ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ τὸν καρπὸν ἔπειτα ἐπὶ λόγῳ Γροσίων Ἐπιφορτίζουσι τοὺς κατοίκους. τούτων οὕτω Γενομένων, προκύπτουσα δολιότης δυστυχοῦσιν οἱ πτωχοὶ κάτοικοι. περιττὸν νομίζω κοινοποιῆσαι ὅτι, Εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν φιλάνθρωπον καὶ Ἐδεργετικὸν καιρὸν τῆς Θεοφρουρήτου Βασιλείας μου, ἅπαν τὸ ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν προστασίαν μου διεπόμενον Ὑπήκοόν μου, Εἰς τὸ Ἐπακρον Ἐπιθυμῶ Βασιλικῶς ὡς ἡ Ἐμφυτος διάθεσίς μου νὰ Ἐξαλείψω ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν Βάσανον καὶ τυρανίαν, ὀλοφύχως Ἐπιποθῶν νὰ τὸ ἀποκαταστήσω Εὐτυχές, Εὐδαίμον, Εὐτακτον καὶ φιλήσυχον Ἐντελῶς, προοδευτικὸν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του, ὡς ἡ διακαῆς Ἐπιθυμία μου. Καὶ τὴν μνησθεῖσαν ταύτην διαφορὰν, μ' εὐχρηστον τρόπον ὡς θεωρεῖται ἀναπόφευκτον νὰ ὑπερασπίζωνται οἱ ὑπήκοοί μου, καὶ νὰ Βοηθοῦνται ἐκ τοιούτων ζημιωδῶν καταχρήσεων ἢ περὶ τούτου διαφορὰ αὕτη τεθείσα ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀνωτάτου Σεβαστοῦ Συμβουλίου μου, τοιοῦτοι τοκογλύφοι μετὰ τῆς συνοδείας των, ἐκ τῶν κατοίκων καὶ πολιτῶν ὅσοι εὐρίσκονται Χρεῶσται εἰς αὐτοὺς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, ἀπὸ πρώτην ἀρχήν, ὅτε ἐδανείσθησαν, ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν Ἐκείνην νὰ δικασθῆ διὰ τὰν Ἱεροῦ νόμου, καὶ τοπικοῦ Συμβουλίου ἀνεξόδως, καὶ νὰ θεωρηθῆ λογαριαζόμενος ὁ Γροσίου τοῖς % ἑκατὸν τὸν χρόνον τόκος τῶν δανισθέντων χρημάτων, χωρὶς ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης νὰ ληφθῆ οὐδὲν δικαίωμα νὰ προστίθεται ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ, καὶ παρατηρηθῆσαι ἀκριβῶς, ἐὰν ἐκ τῆς δανιστικῆς διαφορᾶς ἐλήφθη τόκος περισσότερος νὰ ἀφαιρῆται, καὶ ἐκ νέου Γενέσθω ὁμολογία καὶ παντάπασιν νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ οὐδεμίᾳ δυσκολίᾳ Ἐς ἀριστοτέρων τῶν μερῶν. ἀπὸ ἐν ἔτος Ἐως πέντε ἔτη νὰ γίνωνται Εὐλόγως, καὶ ἀναλόγως τῶν μὴ δαναμένων αἱ δόσεις τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους, καὶ μέχρι τούτου τοῦ τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ Χρέους διαστήματος, ἢ καὶ παρελθούσης τῆς ἄνω διορίας μὴ παραχωρήσῃται νὰ ληφθῆ οὔτε ἐλάχιστος σχεδὸν τόκος τῶν τόκων παντάπασιν, οὔτε νὰ συγχωρηθῆ ἡ παραλαβὴ αὐτοῦ. κατ' εὐθείαν ὀρθῶς νὰ λογαριάζεται καὶ νὰ Ἐκπεραιωθῆ ἡ διαφορὰ, καὶ πρὸς τούτοις ὅτε συνέβῃ νὰ δανίζουν, ἢ νὰ δανίζονται, κατ' αὐτὸν τὸν ὡς προεῖρηται τρόπον καὶ λογαριασμὸν δηλαδὴ 8 Γρ. τοῖς % τὸν χρόνον, καὶ οὕτω προσέχοντες, ὥστε περισσότερον νὰ μὴν ἀφήνετε νὰ λαμβάνουν, ἢ νὰ πληρώνουν, καὶ Ἐπομένως ἐπὶ συμφωνία μὲ καρποὺς προϊόντων ὅταν δανίζουν χρήματα, ἢ καὶ ἀντὶ γροσίων δίδουν πραγματείας νὰ μὴ παραχωρήτε νὰ συμφωνοῦν μὲ πράγματα ταῦτα μὲ παραξίαν τιμῆς, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, οὕτω νὰ συμφωνοῦν καὶ νὰ δανίζονται. καὶ ἐν ἄκρᾳ προσοχῇ ἢ μὲ τόκον Γενομένην συμφωνία μεταξὺ δανιστῶν, καὶ δανιζομένων Ἐκπαιρευμένη διαφορὰ, πόποτε αὕτη δὲν θέλει εἶναι παραδεκτὴ καὶ εὐλογος, ἀλλ' ἡ διαφορὰ των ἀπαιτεῖ ἀνυπερθέτως, νὰ θεωρεῖται διὰ τῆς Ἱερᾶς κρίσεως καὶ τοπικοῦ Συμβουλίου χωρὶς ἐπὶ τούτου νὰ ληφθῆ ὀβολὸς σχεδὸν Ρεσιμίου, καὶ τοῦ εἰρημένου τούτου Υ. Β. κανονισμοῦ μου, ὅσοι τολμήσαντες καὶ πράξωσι τι ἐναντίον, αὐθωρεῖ ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ, τοὺς τοιούτους ὀφείλετε ὡς ἀπαιτεῖ κατὰ τὸν ποινικὸν κανόνα νὰ ἐκτελήτε προσέχοντες ἀκριβῶς εἰς τοιαύτας πράξεις. ὅσα δὲ Γρόσια Ἱερὰ τοῦ Ἐβκαφίου, καὶ ὀρφανικοῦ δανίζονται, ἐπειδὴ τὸ εἶδος τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν μνησθέντα κανονισμὸν ὡσαύτως ὡς ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν νὰ θεωρεῖται ὁ λογαριασμὸς πρὸς 6 Γρ. καὶ 10 παράδες τὰ 500, Γρ. κατὰ μῆνα τόκος, ὑπήκοοι τινές

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ξένων Αλλών μέλλοντες να συλξουσιν και αγοράσωσιν πραγματείας, εις τους κατοίκους, όσοι έδωσαν χρήματα, και τὰ άπέρασαν εις τὸ Συμφωνητικόν των έγγραφον, οί τοιοῦτοι όταν απαιτηθῶσιν, αί διαφοραί αυτών να θεωροῦνται και να Έκτελοῦνται αναλόγως τοῦ ὀρθοῦ και νομίμου λόγου Έάν εισί τὰ συμφωνητικά των έγγραφα και ὡς άνωθεν ὁ νέος οὔτος διοργανισμός Έγράφη και έξεδόθη δια τους χωρικούς και Γεωργούς, και δια τους πλεονέκτες τοκογλύφους. Έπειδή έξ ανάγκης έμπορικῆς τὰ έσνάφια και έμποροι με ξένους ύπηκόους έχοντες ληφοδοσίας, και τὰ έξ αυτών λαμβανόμενα χρήματα δια συμφωνίας ὅτι θα δόσωσιν τόκους, τοιούτω τρόπῳ τῶν έμπόρων και έσναφίων αί απαιτήσεις δια να μὴν εμφανισθῶσιν και σεσαθρῶσιν, τους λογαριασμούς αυτοῦ, κατα τὴν Υ. τάξιν δικαίως δια τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου να θεωρηται και να προσδιορίζεται Εὔλογη διορία. ὅθεν τοῦ λοιποῦ ἢ ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικῆ Υ. προσταγή μου ὁποίαν ἡμερομηνίαν φέρει, μετα τὴν εμφάνισίν της, καθὼς οί Γεωργοί χωρικοί, καθὼς και ἅπαντες οί κάτοικοι και ἄλλοι, ὁποῖος δήποτε και ἂν ἤθελεν εἶναι, καθὼς και ἐκ τῶν Έσναφίων, και ἐκ τῶν ξένων ύπηκόων ἤθελεν εύρεθῆ, ὁ λαβὼν χρήματα, ἢ ὁ δανίσας, δι' αυτους ὁ Εἰρημένος κανονισμός άνευ έξαιρέσεως Γενεικῶς δι' ὅλους άφεύκτως να εκτελεσθῆ. Έπειδή δὲ ὡς απαιτεῖ άπεφασίσθη παρ' ἐμοὶ Βασιλικῶς, δῆλον σοι Γενομένου οὔτω πως να έπεξεργασθῆ, και να Έκτελέσης Έκπεραιόνων τὸν νέον τοῦτου Βασιλικόν μου κανονισμόν επιπόνως τε και δραστηρίως. και τους τολμήσαντας άπειθῶς και άπειρίως φωραθῆναι, μετα τὴν προκήρυξιν, και διακοίνωσιν τῆς παρούσης μου ὁποῖος δήποτε και ἂν ἤθελεν εἶναι τοῦ λοιποῦ, ὅστις ἤθελε δανισθῆ ἢ δανίσῃ, ἢ ἤθελε τολμηθῆ κανεὶς να λάβῃ Έτήσιον τόκον ἀπὸ 8 Γρ. τοῖς % έκατὸν περισσότερον, ὁ τοιούτος, δια να εκτελεσθῆ ἢ απαιτουμένη ποινὴ κατα τους ποινικούς νόμους, τοῦ τολμηθῆ άπειθῶς τοῦτου και έπωνυμίαν, δια Μαῖπατάντας, και κατασμοῦ, ανυπερέτως δηλοποιεῖν κατακαρῶσατε ὅσοι τάχος...

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΩΝ ΙΚΑΡΙΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ
ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1897, 26 Νοεμβρίου

«Πρὸς τους εντ[ίμους] Δημογ[έροντες] Πατίμου Λέρου και Καλύμνου

Άξιότιμοι Κύριοι

Όπως κατα Μάϊο ένεστῶτος έτους δι' ειδικοῦ ἡμῶν άπεσταλμένου τοῦ κ. Ξένου Ξενάκη εἶχομεν ειδοποιήσει ὑμᾶς περὶ τοῦ ὑφισταμένου κινδύνου τῆς καταργήσεως τῶν προνομί-
ων τῶν ἡμετέρων νήσων τῶν δωρηθέντων ἡμῖν ὑπὸ τοῦ άεμνήστου Σουλτάνου και κατ' επανάληψιν επικυρωθέντων ὑπὸ τοῦ φιλοπροόδου και φιλανθρώπου Σουλτάν Μαχμουτ
πρὸ έξηκονταετίας ἵνα καταστήσωσιν τὰς ξηρὰς και άγόνους ἡμῶν νήσους κατοικισίμους.
Ό κίνδυνος εκείνος επαλήθευσεν, καθὼς ὁ Διοικητής μας, μᾶς εκκοινοποίησεν έπίσημον
διαταγὴν χρονολογουμένην ἀπὸ τῆς 22 Νοεμβρίου 1897. και ἥς αντίγραφον αποστέλλομεν
ὑμῖν εγκλείστως, και δι' ἥς μᾶς ειδοποιεῖ ἢ διοίκησις Ίκαρίας ὅτι ἡ Ίκαρία τυγχάνει
Ραζὶ Έμιρὶ (Κυβερνητικῆ γῆ) και ὅτι έπομένως ισχύει ὁ περὶ γαιῶν Αὐτοκρατορικὸς
νόμος ὁ προβλέπων περὶ τῶν τοιούτων γαιῶν, και περὶ τῶν ὁποίων εκτὸς τοῦ ὅτι ισχύει
τὸ βαρύτερον φορολογικὸν σύστημα ὑπάρχ[ον] και τὸ μειονέκτημα ὅτι ὁ κάτοχος αυτῶν
οὐδέποτε εἶναι κύριος τῶν γαιῶν, ἀλλὰ μόνον τῆς καλλιεργείας ἢ οἰκοδομῶν ὧν κατα-
στρεφομένων αυτοδικαίως ἢ γῆ ανήκουσα εις τὴν Κυβέρνησιν δύναται να δοθῆ ὑπὸ τοῦ

ἀρμοδίου ὑπαλλήλου εἰς τὸν πρῶτον, ὅστις ἤθελε προσφερθῆ νὰ καλλιεργήσῃ ἢ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν [γαι]ῶν καὶ ἤθελε πληρώσει τὰ νόμιμα τέλη, ὅπερ ἀποτελεῖ ἄρνησιν καὶ κατάργησιν οὐ μόνον τῶν προνομίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ ὑπόστασιν πάσης κοινωνίας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογ[ίαν] 23 Μαΐου 1897 ἐπιστολῆς ὑμῶν μᾶς ἐγράφατε ὅτι κρατοῦμεν ὑμᾶς ἐνημέρους τῶν καθ' ἡμᾶς καθὼς καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς ἀπολανούσας τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς προνόμια, ἵνα ἐν ἡ περιπτώσει παρουσιασθῇ ὁ κίνδυνος ἐπῆγον συνεννοηθῶμε καὶ προβῶμεν εἰς ἀπὸ κοινοῦ κατάλληλον ἐνέργειαν διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀρμοδίου προσώπου εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἣδη ὅθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν ἐπίκειται πλέον, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης θεωροῦνται πλέον τὰ προνόμια καταργημένα καὶ ἴσως μὲν νὰ μὴν κατηργήθησαν ἐντελῶς διότι καθ' ὑμᾶς πρὸς κατάργησιν εἰδικοῦ προνομίου οἷον τὸ ἡμέτερον ἀπαιτεῖται ἢ ἐκδοσις εἰδικοῦ νόμου καταργούντος τοῦτο καὶ τοιοῦτος νόμος ἢ Ἀυτοκρατορικὸς ἱραδὲς φαίνεται ἡμῖν μὴ ἐκδοθεῖς· διότι οὐδεμία δημοσίευσίς ὑπάρχει τοιοῦτου νόμου καὶ ἐπομένως φαίνεται ἡμῖν ὅτι ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Διοικητοῦ μας ὅστις ἐπέτυχεν νὰ ἐκδοθῆ πρὸς τοῦτο ἐγκύκλιος τοῦ Νομάρχου δι' ἧς διατάσσονται τὰ ἐν τῇ ἐπὶ συνημμένῃ κοινοποιήσει ἀναφερόμενα, ἢ δὲ πρὸς τὸν Διοικητὴν ἐγκύκλιος τοῦ Νομάρχου ἀναφέρει ὅτι ἠρώτησε περὶ τῶν προνομίων ὑμῶν τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐξέδωκε τὴν ἐγκύκλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας συνετάχθη ἡ κοινοποίησις καὶ περὶ μὲν τῆς ἐγκυκλίου καὶ τῆς κοινοποιήσεως εἶπομεν ὅτι δὲν ἰσχύουσι πρὸς κατάργησιν προνομίων, ἀλλὰ μόνον εἰδικοί νόμοι ἐπικυρούμενοι δι' Ἀυτοκρατορικῶν ἱραδῶν, ἀλλὰ οὐστὶς οἱ κατὰ τόπους ὑπάλληλοι ἔχουσι καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐφαρμόσῃ τοιαύτας ἐγκυκλίους διατάξεις ὅτι αὐτοὶ προκαλοῦσιν ἔστω καὶ παρανόμους ἡμεῖς δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν νὰ ἐνεργήσωμεν κατάλληλως πρὸς ἐξουδετέρωσίν των, ἄλλως ὑφιστάμεθα τὰς ἐξ αὐτῶν συνεπειὰς πικρὰν δὲ πείραν τῆς ἐναντίον τῶν διαταγῶν τούτων ἀδυσία· ἡμᾶς ἐλάβομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον τοῦ Καρβούνου τὸ ὅποιον ἐσημείωσεν ἐναντίον τῆς νήσου μας τὸ δασονομεῖον Ρόδου καὶ τὸ ὅποιον μὴ ἐνεργήσαντες ἡμεῖς ὑφιστάμεθα μέχρι τοῦδε δι' ὅσον κάρβουνον ἐξέρχεται τῆς Ἰκαρίας.

Ὅθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τούτου ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συντόμως καὶ δραστηρίως ἐνεργήσωμεν πρὸς περιφρούρησιν τῶν προνομίων τῶν νήσων μας ἐλπίζοντες ὅτι ἐκτιμῶντες τὸ δύσκολον τῶν περιστάσεων καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι κοινός, θέλετε μᾶς ἀπαντήσει ταχέως καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σκέψεις καὶ ἀποφάσεις σας ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας. Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἄγ[ιο] Κό[ρικο] Ἰκαρίας] 26 Νοεμβρίου] 1897

Οἱ Δημογέ[ροντες] Ν[ήσου] Ἰκαρίας]»

972

1834-1903. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα καὶ ἀπόφαση κανονισμοῦ ορίων μεταξὺ χωριῶν. Θάσος.

Ευανθία Δούγα - Παπαδοπούλου, «Νομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ὅροι τῆς Θάσου ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας», *Μακεδονικά* 30 (1995-1996), σ. 252-261.

